

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 1. Metai XVI

Sausio-Jan. 4, 1936

TĒVU MARIJONU RĒMĒJU SAVAITRASTIS

SEKMADIENIS PO NAUJŲ METŲ.

E V A N G E L I J A

Mato 2, 19-23.

NUO metu Erodiui gi mirus, štai, Viešpaties Angelas pasirodė sapne Juozapui Aigipte ir tarė: Kelkis, imk vaikelį ir jo motiną ir eik į Izraėlio žemę; nes mirė, kurie ieškojo vaikelio gyvybės. Jis atsikėlė, ėmė vaikelį ir jo motiną, ir atėjo į Izraėlio žemę. Bet išgirdęs, kad Jūdijoje karaliauja Arkėlajus savo tėvo Erodo vietoje, bijojo tenai eiti ir, perspėtas sapne, pasitraukė į Galiliejos šalį. Įtėjęs gi gyvenimo mieste, kurs vadinasi Nazaretas, kad įvyktų, kas pranašų pasakyta: Jį vadins Nazarėnu.

L E K C I J A

Gal. 4, 1-7.

ROLIAI: Kolei tėvainis yra nepilnametis, jis nieku nesiskiria nuo tarno, nors yra visako valdovas. Jis yra po globėjais ir užveizdais iki tėvo paskirtam laikui. Taip ir mes, kolei buvome nepilnamečiai, tarnavome po pasaulio pradžiamokslui. Bet atėjus laiko pilnybei, Dievas siuntė savo Sūnų, padarytą iš moteriškės, pastatytą po įstatymu, atpirkti tų, kurie buvo po įstatymu, kad mes gautumėm išsūnystę. Kadangi jūs esate sūnūs, Dievas siuntė savo Sūnaus Dvasią į jūsų širdis, kuri šaukia: Abba, Tėve! Taigi, yra jau ne tarnas, bet sūnus. O jei sūnus, tai ir tėvainis per Dievą.

TRIJŲ KARALIŲ ŠVENTĖJE

E V A N G E L I J A

Mato 2, 1-12.

JĖZUI gimus Jūdo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, Išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzalę ir sakė: Kame yra gimusis Žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbintų. Tai išgirdęs, karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzalė. Jis surinko visus tautos vyriausius kunigus ir Rašto žinovus ir teiravosi jų, kame Kristus turėjęs gimti. Jie jam atsakė: Jūdo Betliejuje, nes taip pranašo parašyta: Ir tu, Betliejau, Jūdo žeme, anaip tol neesi mažiausi tarp vyresniųjų Jūdo vietų, nes iš tavęs kils vadas, kurs valdys mano tautą, Izraėlį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadinęs Išminčius, rūpestingai iškvotė iš jų tos jiems pasirodžiusios žvaigždės metą. Ir, siūsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rūpestingai klauskitės apie vaikelį; radę gi, duokitę žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį. Jie, išklausę karalių, iškeiliavo. Ir, štai, žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kol atėjus sustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę, jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuolę pagarbino jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrįžo į savo šalį.

“Ir štai žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kolei atėjus sustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuolę pa-

garbino jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrįžo į savo kraštą.”

(Mato 2, 1—12).

Trijų Karalių Dovanos

SAUSIO mėnesio pradžioje minime Trijų Šventųjų Karalių džiaugsmingą šventę. Mūsų širdys prisipildo džiaugsmu kai evangelijoje vėl skaitome istoriją apie tris šventuosius karalius, kurie iš tolimų Rytų kraštų keliavo į Betliejų, kad pagarbinti naujai gimusį Karalių. Mes gerbiame jų karžygišką drąsą ir tvirtą tikėjimą, kad, nežiūrint sunkenybių, nė pavojų, jie sekė žvaigždę, kuri pagaliau juos atlydėjo į prakartę, kur Kūdikėlis Jėzus buvo paguldytas. Čia jie gavo gausų užmokesnį už jų karžygiškus pasiryžimus.

Ta istorija yra įspūdinga ir žavėtina, nors evangelija mini vos keletą punktų apie džiaugsmingą įvykį mūsų Dieviškojo Kūdikėlio ir Išganytojo gyvenime. Evangelija vien kalba, kad iš Rytų šalies atėjo trys išminčiai - karaliai, kad žvaigždė juos lydėjo į Betliejaus kūtele, ir kad jie, įję į vidų, "rado Vaikelį su Jo Motina Marija ir parpuolę *pagarbino Jį*. Paskui jie atidengė savo turtus ir *atnašavo Jam dovanų*" (Mat. II, 11). Ir daugiau nė vieno žodžio nesaikoma, kas įvyko tarp jų ir Amžinojo Žodžio, ir nieko nekalbama apie Įsikūnijusio Žodžio vargingą kūdikystę. Tačiau, kaip iškalbingai ir žavinčiai tos *jų dovanos* šimtmečiais skelbė jų širdžių maloningą užuojautą ir duotą pagarbinimą.

Pirmasis iš trijų karalių atnašavo *aukso*. Aukso dovana pripažino Kristaus *Karalių*. Ji buvo meilės simbolis. Aukšas yra brangiausias iš visų metalų. Tat, yra verčiausias dovanoms duoti bei atnašauti karaliams. Iš aukso yra nuliejami auksiniai vainikai, sostai ir karalių sceptrai. Tyrasis auksas, kaip tyroji meilė, kalba visomis kalbomis, lušnas pakeičia į palocius ir, einant laikui, nepraranda savo žibėjimo, nors kiti menkesni metalai nublanksta ir daugiau nebežiba.

Antrasis karalius atnašavo *smilkalų*. Ta dovana buvo Kristaus *Dievybės* pripažinimas. Visais laikais visi žmonės vartoję smilkalų dovaną, kaip garbinimo veiksma. Atsisakydami deginti smilkalų prieš Romos stambeldžių klaidingus dievus, pir-

miejį krikščionys išreiškė savo ištikimybę ir atsidavimą vienam tikrajam Dievui. Smilkalai taip pat yra ir *maldos* simbolis. Kaip smilkalų kvapūs debesys, taip ir malda kilsta iš širdies gelmių garbinimui Dievo, kuriam ji aukojama, ir parodo sielos tikėjimo išreiškimą, taip pat ir pasitikėjimą į Jį, Visagalį Viešpatį ir visų Valdovą.

Gi trečias karalius atnašavo *myros*. Pati dovana mistiškai reiškė Kristaus *Išganyimą*, nes, kaip myra yra labai karti ir anose dienose buvo vartojama mirusių kūnų balsavimui, tai atšėšėlino Išganytojo karčią kančią ir mirtį, taip pat ir Jo Šventojo Kūno laidojimą. Širdies kalboje, myra yra *aukos ir kančios* simbolis. Tai išreiškė naujai gimusiam Išganytojui karčius tyrimus ir sunkius vargus, kokius trys šventieji karaliai turėjo pakelti, ieškant Kūdikėlio Jėzaus, visų Viešpaties ir Karaliaus.

Kaip trys šventieji išminčiai - karaliai, taip pat ir mes galime Jėzui atnašauti mūsų aukas ir kentėjimus, kaipo karčios myros naštą, ir juos Jis pasaldins Savo beribe meile.

Mūsų dovanos Šv. Eucharistijai

Šv. Eucharistijos Savo mistiškoje prakartėje, tas pats Jėzus dabar laukia meilingų širdžių, kad atlankytų Jį ir atnašautų Jam dovanų. Kaip brangios Jam tos sanktuarijos, kur nenustojančios maldos ir aukos yra atnašaujamos Jo Dieviškajam Majestetui. Ten ypatingu būdu Jis reiškia Savo meilę ir gailėstingumą, ir Savo malonės turtų duoda sieloms.

Tačiau, mūsų parapijų bažnyčių ir mūsų vienuolių koplyčių sanktuarijos, kur kunigai ir vienuoliai ir sesers Galingojo Dievo Majestetui duoda garbę ir dėkonę, dažnai yra apleisti ir nedabinti. Tat, argi pats neseksi Trijų Šventųjų Karalių pavyzdį, aukojant dovaną savo parapijos bažnyčiai ar mūsų vienuolių koplyčių sanktuarijų atnaujinimui ar išpuošimui? Nėra abejonės, kad rasis daugelis kilnių sielų, kurios neatsisakys taip daryti, ir atnašaus dovanas, kurios Dieviškajam Karaliui išreikš

dievotų sielų kilnius siekinius, ir, amžiams slenkant, tokios dovanos liksis aukotojų ir atnašautojų meilės nuolatinis išreiškimas ir nemirštas paminklas.

Nežiūrint, kaip maža ar didelė dovana, bet jei bus atnašauta iš dėkingumo Jam, kurs palaimino tave gerybėmis; nežiūrint, jei bus *ankos vaisius*, einas iš širdies, kad pagelbėti plėsti Jo Eucharistinį viešpatavimą; ir, nežiūrint, ar pats su Betliejaus Kūdikieliu daliniesi neturtu, jei pats gali vien atnašauti Jam *nuoširdžios maldos dovana*, (kaip kiti yra duosnesni aukotojai, kurie aukoja auksą, smilkalų ir myrą) Jėzus supranta visa, nes trijų šventųjų išminčių karalių kalba pasilieka viena ir ta pati. Tavo atnaša bei dovana bus raktas tu, tams, kuriuos Jėzus dalins visiems. Jei pats būsi duosnus Jam, Jis apdovanos tave gausiomis malonėmis. Ir kaip vanduo, išeiną iš šaltinio, į jį atgal grįšta, taip pat ir tavo atnaša ar dovana, aukota Jėzui Ostijoje, Malonės Šaltiniui, atgal sugrįš tau šimteriopais palaiminimais.

Taigi, Trijų Šventųjų Karalių šventė tepaskatina kiekvieną sekti jų kilnų pavyzdį, ir kiekvienas tegu neatsizada atnašauti savo dovanų Šv. Eucharistijos garbei ir plėsti Eucharistinį Viešpatavimą.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Kaip apsierti su tokia kaimynka, kuri, rėdos, labai myli Dievą, o leidžia neteisingų kalbų ant nekalto žmogaus? Ar jai atsi-lyginti piktu, ar už ją melstis?

Katrė.

Būdama kataiuke aiškiai žinai, kad piktu negalima atsisteisti, o melstis visuomet tinka. Jėzus Kristus nurodė melstis net už savo priešus. Geriausiai visuomet padaro tas, kas klauso ir užlaiko Jėzaus Kristaus žodžius.

Kaip reikia kalbėti rožančių? Kas reikia kalbėti ant didesniųjų poterukų, kurie skiria paslaptis?

L. S.

Rožančius reikia kalbėti, apmąstant tam tikras paslaptis iš Jėzaus ir Marijos gyvenimų. Be apmąstymo nėra atlaidų.

Ant didesniųjų poterukų reikia kalbėti

1 Garbė Dievui Tėvui ir Sūnui ir t. t. 1 Tėve mūsų. Taip pat ant jo prisiminti tam tikrąjį paslaptį ir ją toliau apmąstinėti, kalbant 10 Sveika Marija.

Jei kas priklauso prie Marijonų Rėmėjų ir už mirusį narį, kaip yra garsinama "Laive" nekalba rožančiaus dalies; ar yra nuodėmė? Ar gera tokiam nariui prigulėti, ar ne?

L. S.

Už nekalbėjimą rožančiaus garsinamos dalies nėra jokios nuodėmės. Tik kas nesigaili savo mirusio sądarbininko, sunkiau susilauks, pats miręs, gailestingumo. "Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo."

Priklausyti draugijai yra geriau, negu nepriklausyti. Priklausymu paremiami geri darbai, taigi ir pats rėminas yra geras darbas. Už rėmėjus eina Mišios ir nuolatinės vienuolių maldos. Tai neša rėmėjui daug dvasinės naudos.

Mes radome "Laive" No. 42, kad trys ypotos gimė be pirmosios nuodėmės: Adomas, Ieva ir Dievo Motina Marija. O ką jūs manote — Jėzus Kristus ir šventas Jonas Krikštytojas gimė su pirmąja nuodėme?

Kaz. Aug.

Taip trys ypotos gimė be pirmąsios nuodėmės, būtent, Dievo Motina Marija, šv. Jonas Krikštytojas ir Jėzus Kristus.

Adomas ir Ieva visiškai negimė. Dievas juos sutvėrė ir į pašvenčiamąją malonę iškėlė.

Ką reiškia Evangelijos žodžiai "Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis." Aš tikiu, kad "žemė praeis," bet dangus? Juk mes dėl dangaus gyvename?

Kaz. Aug.

Tamista pati kalbi "dangus apsiniaukęs, dangus išsiblaivęs, dangus mėlynas, dangaus kūnai ir t. t.," tuomet turi mintyje ne tą dangų, dėl kurio gyveni, bet visą erdvę virš savęs su visais žvaigždynais. Tas dangus tikrai "praeis." Jį ir Evangelija turi mintyje, kuomet sako, kad "dangus praeis."

Kun. Pranas Skrodenis, M.I.C.

PASKUTINIS TEISMAS

DABARTINIAIS laikais šiame pasaulyje nėra kito žmogaus, kurs taip būtų išniekintas, kaip kad Jėzus Kristus. Daugiau garbės yra rodoma kaimiečiui, negu Viešpačiui; nes mes bijome kaimietį inžeišti arba jį supykinti, kad jis nekeršytų. Bet Dievas inžeidžiama ir pakartotinai palaidai, tartum, Jis negalėtų jiems atkeršyti, kada Jam patinka. Jobas sako: "Nedorėliai manė apie Visagali, lyg kad jis negalėtų nieko padaryti" (Job. 22, 17). Todėl Atpirkėjas paskyrė paskutinį teismą, kurs Šventame Rašte pavadintas Viešpaties diena; kurią dieną Jėzus Kristus parodys savo majestoto didybę. "Viešpats bus pažintas, nes jis daro teismą" (Ps. 9, 17). Kodėliai ta diena yra pavadinta ne pasigailėjimo ir atleidimo diena, bet "rūstybės diena, sielvarto ir suspaudimo diena" (Sof. 1, 15). Taip, nes tada Viešpats ateis pataisytų tą garbę, kurią nusidėjęliai šioje žemėje ieškojo iš jo atimti. Tad panagrinėkime, kaip tas teismas tą dieną bus įvykintas.

Prieš Teisėjui ateinant pasirodys ugnis. "Ugnis eina pirm jo" (Ps. 97, 3). Ugnis leis iš dangaus, sudegins žemę ir visus daiktus žemėje. "Žemė gi ir ant jos esamieji dalykai bus sudeginti" (II Petro 3, 10). Tokiu būdu rūmai, bažnyčios, miestai, karalystės, viskas turės pavirsti į pelenų krūvą. Šitas žmogaus namas, nuodėmėmis suterštas, bus ugnimi išvalytas. Štai šios žemės turtai, puikybė ir linksmybių baiga! Visiems žmonėms išmirus, trimitas suaidės ir mirusieji kelsis. Šventas Jeronimas sako: "Kaip dažnai aš apmąstinėju paskutinį teismą, aš drebu; tas trimitas, rodos, visuomet skamba mano ausyse; atsikelkite, jūs numirėliai ir atekite į teismą." Trimitui suaidėjus, teisingųjų sielos nužengs ir susijungs prie kūnų, su kuriais jie pasaulyje tarnavo Dievui; o nelaimingųjų prakeiktųjų sielos ateis iš pragaro pasiimtų prakeiktus kūnus, su kuriais jie inžeidė Dievą.

Ai man! koks bus didelis skirtumas tarp teisingųjų ir prakeiktųjų kūnų! Teisingieji pasirodys baltesni, gražesni ir skaistesni už saulę. "Tuomet teisieji žibės, kaip sau-

lė" (Mat. 13, 43). Laimingas tas, kurs žino kaip savo kūną apmarinti šiame gyvenime, atsižadėdamas uždraustų linksmybių. Ai man! kaip linksminsis tie, kurie savo kūną marino! Tačiau, prakeiktųjų kūnai pasirodys juodi ir baurūs, ir neapsakomai dvoks. Ai man! kokį skausmą kentės prakeiktieji, kada susijungs su savo kūnais! "Prakeiktas kūne", sakys siela: "tau patenkinti aš atėjau prapultin." Ir kūnas atsakys: "Prakeikta siela! kodėl tu turėdama protą ir supratimą, prileidai mane prie tų linksmybių, kurios pelnė tau ir man amžinas pragaro kančias?"

Kūnams prisikėlus, angelai įsakys visiems žmonėms nueiti į Juozapato slėnį, kur bus teisiami "tautos ant tautų sprendimo slėnyje, nes Viešpaties diena arti" (Joel 3, 14). Visai žmonijai susirinkus, atėję angelai atskirs prakeiktuosius nuo išrinktųjų. "Išeis angelai ir atskirs piktuosius iš gerųjų tarpo" (Mat. 13, 49). Teisingieji stovės dešinėje, o piktieji bus nuvaryti kairėn. Koks tau būtų per skausmas, jei pavarytų tave nuo linksmyjų, ar išmestų iš bažnyčios! Tačiau kiek skausmo tiems, kurie yra atmesti iš šventųjų tarpo! Kaip jūs manot, koksai bus piktųjų sumišimas, kada atskirti nuo teisųjų jie bus apleisti? Šventas Kryšostomas sako, jog šito vieno sumišimo užtektų padaryti pragarą prakeiktiesiems. Sūnus bus atskirtas nuo tėvo, vyras nuo žmonos, ir ponas nuo tarno. "Vienas bus paimtas ir kitas paliktas" (Mat. 24, 4). Pasakyk man, brolau, kuri vieta, manai, tau teks? Ar norėtumei būti dešinėje? Jei nori, apleisk tą gyvenimą, kurs veda į kairę.

Šiame gyvenime pasaulio karalaičiai ir žemiškieji turtai yra laikomi laimingais, bet gyvenantieji neturte ir pažeminimuose šventieji yra paniekinti. Teismo dienoje būsi ištikrųjų laimingas ir bus tau garbės priklausyti Jėzaus Kristaus palydovams. Ai man! kaip dailiai pasirodys Šventas Petras iš Alkantrara, kurs buvo paniekintas kaipo atskalūnas! Šventas Jonas nuo Dievo, kuris laikomas kvailiu! Šventas Petras Celestinas, kuris atsisakė Švento Tėvo Sosto ir

mirė kalėjime! Kas tai per džiaugsmo Kan-
kiniams, kurie buvo persekiojų suplėšyti į
gabalus. “Tuomet kiekvienam bus jo pa-
gyrimas iš Dievo” (I Cor. 4, 5). Tačiau,
kaip baisus bus Erodo, Piloto, Nerono ir
kitų didžiūnų pasirodymas, kurie dabar yra
prakeikti!

Štai dangus atdaras, angelai ateina teis-
me pagelbėti nešimą Jėzaus Kristaus Kan-
čios reikšlus (simbolus). Šventas Tomas
sako: “Kada Viešpats ateis teistų, kryžiaus
ženklas ir kiti Jojo reikšlai bus išstatyti.
Kryžius ypatingai pasirodys.” “Ir tuomet”,
sako Atpirkėjas, “pasirodys danguje žmo-
gaus Sūnaus ženklas, ir tuomet visos žemės
giminės raudos” (Mat. 24, 30). Cornelius
a Lapide sako: “Koks bus neapsakomas nu-
sidėjėlių verksmas, jiems matant kryžiaus
ženklą, kurie žemėj gyvendami nepaisė savo
išganymo, kuriuos Dievo Sūnus atpirko už
didelę kainą!” Šventas Krystostomas sako:
“Tada vinyš tave apskųs; žaizdos ir Kris-
taus kryžius kalbės prieš tave.” Visi a-
paštalai su jų jų pasekėjais ir pagelbininkais
paskutiniame teisme, drauge su Jėzum Kris-
tum, teis tautas. “Teisieji žibės ir plėsis
kaip kibirkštys nendryne. Jie teis pagonis
ir viešpataus ant tautų ir viešpataus jų ka-
ralius per amžius” (Išm. 3, 7-8). Marija,
Angelų ir Šventųjų Karalienė irgi ateis į
pagelbą teisme. Paskučiausiai, amžinas Tei-
sėjas ateis apsiaustas majestotu ant šviesos
sosto. “Ir jie matys žmogaus Sūnų atei-
nantį dangaus debesyse su didžia galybe ir
didenybe” (Mat. 24, 30). Pranašas Joelis
sako: “Prieš jus dreba iš išgąščio tautos”
(Joel 2, 6). Regėjimas Jėzaus Kristaus su-
ramins išrinktuosius; o prakeiktuose sukels
didesnius skausmus, negu pats pragaras.
Šventas Jeronimas sako: “Būtų daug leng-
viau kęsti pragaro kančias, negu Viešpaties
regėjimą.” Tuomet tikrai išsipildys Švento
Jono pranašavimas, kad prakeiktieji šauksis
kalnų ant jų jų pulti ir paslėpti juos nuo rūš-
taus teisėjo veido. “Jie sakys kalnams ir
uoloms pulkite ant mūsų ir paslėpkite mus
nuo sėdinčiojo sosto veido ir nuo Avinėlio
rūstybės” (Apr. 6, 16).

Ir štai, jau teismas prasidėjo. Knygos,
kuriose surašyta kiekvieno pasielgimas, yra
atskleistos. “Teismas atsisedo ir knygos

buvo atskleistos” (Dan. 7, 10). Liūdytojais
prieš prakeiktuosius pirma bus velniai, ku-
rie anot Švento Augustino sakys: “Teisin-
giausias Dieve, paveskite jį man nes jis ne-
norėjo būti tavo.” Antra, bus jų pačių są-
žinės: “Jų sąžinei jiems liūdidiant” (Rom.
2, 15). Net ir namų sienos, kurioje jie
įžeidė Dievą liūdys ir reikalaus atkeršijimo.
“Akmuo iš sienos šauks” (Abak. 2, 11). Pa-
galiau, pats Teisėjas, kurs kentė visus įžei-
dimus, liūdys prieš nusidėjėlių. “Aš teisė-
jas ir liūdytojas, sako Viešpats” (Jer. 29,
23). Šventas Povilas sako, kad tada Vieš-
pats “apšvies paslėptuosius tamsybėse daly-
kus” (I Cor. 4, 5). Visiems žmonėms bus
žinoma prakeiktųjų paslaptiniausias ir biau-
riausias nuodėmės, kurias net ir išpažintyje
slėpė. “Aš pakelsiu tavo siūles ant tavo
veido” (Nau. 3, 5). Kai kurie Bažnyčios
Tėvai ir rašytojai sako, kad išrinktųjų nu-
dėmės nebus žinomos. “Palaiminti, kurių ne-
teisybės atleistos, ir kurie nusidėjimai už-
dengti” Šventas Bazilius mokina, kad visi
vieno žvilgsniu matys prakeiktųjų nuodėmes,
kaip kad kokį paveikslą. Šventas Tomas sa-
ko: jei Getsemano darže, Kristui ištarus
‘Aš esmi’, kareiviai norėjusieji Jį suimti
puolė žemėn, tai kokia bus prakeiktųjų būk-
lė, kada Kristus sėdėdamas teisme sakys
jiems: ‘Štai, aš esmi tas kurį jūs daug ne-
apkentėt?’

Ir dabar ateina nuosprendis. Jėzus
Kristus pirma kreipsis į išrinktuosius ir
prakalbės į juos šiais suraminančiais žo-
džiais: “Ateikite, mano Tėvo palaimintie-
ji, paveldėkite jums nuo pasaulio įkūrimo
prirengtą karalystę” (Mat. 25, 34). Koks
bus išrinktųjų per džiaugsmas, išgirdus Tei-
sėjo žodžius:— Ateikite, palaimintieji vai-
keliai, ateikite į karalystę; čia nebus dau-
giau skausmų ir baimės; jūs esate ir bū-
site visados laimingi. Aš laiminu kraują,
kurį ant jūsų praliečiau, ir laiminu ašaras,
kurias jūs praliejote už savo nuodėmes.

Gi, prakeiktieji, kreipdamiesi į Jėzų
Kristų, klaus:— kas bus su mumis? Teisė-
jas atsakys:— Kadangi jūs mano malonių
atsizadėjote ir paniekinote, “eikite šalin
nuo manęs, prakeiktieji į amžinąją ugnį”
(Mat. 25, 41). ŠALIN; eik sau nuo ma-
nęs; aš jūsų nenoriu daugiau nei matyti,

nei girdėti. PRAKEIKTIEJI; eikite, ir kadangi paniekinote mano palaiminimus, eikite prakeikti. O kur Viešpatie jie eis? Į pragarą, kur drauge kūnas ir siela degs. O kiek metų ir kaip ilgai? Į amžinąjį ugnį: amžinai; taip ilgai, kol Dievas bus Dievas. Šventas Efreimas sako, po pasmerkimo, prakeiktieji apleis angelus, šventuosius, gimines ir dieviškąją Motiną. "Su Diev, jūs teisieji! Su Diev, kryžiau! Su Diev, Rojau! Su Diev tėveliai ir vaikučiai; O Marija, Dievo Motina." Tuomet slėnio viduryje, atsidarys duobė į kurią velniai ir prakeiktieji įkris. O Dieve, jie matys tuos vartus užsidarant, ir niekad, niekad per amžius neatsidarys.

Mano Išganytojau ir mano Dieve! kokį nuosprendį aš tą dieną išgirsiu? Marija, mano viltie, mano gynėja ir mano Motina! gelbėk mane ir išprašyk man šventos ištvėmės. Nė vienas nebuvo pražuvęs, kurs šaukėsi tavo pagalbos. Jums aš pats visas atsiduodu; pasigailėk manęs!

Rev. P. Lukas, O.S.B.

Eucharistiniai Stebūklai

VII

Šv. Ostijos Skraistė Pakelta

Prancūzijoje vienoje vienuolinėje bažnytelėje, Marseilles mieste, buvo laikomi 40 valandų atlydai. Tai buvo 1718 metais. Žmonės begarbindami Švč. Sakramentą, staiga pamatė, kad Švč. Ostija išnyko ir Jos vieton pasirodė Garbės Karalius, Jėzus Kristus. Jo išvaizda taip žerėjo, jog niekas negalėjo į Jį žiūrėt. Tikintieji užsilaikė didžioje baimėje nesukeldami mažiausio bildesio bei krutelėjimo, nes suprato apsišėkimo reikšmę. Vyskupas Belsune gavo daugiau kaip 60 asmenų prisiega pripažinti šį faktą. Tuo pačiu laiku buvo apreiškta dviem to miesto dievotiem asmenim, kad jei miestas neatsivers prie Dievo, bus baisiai nubaustas. Kadangi jis vėliau neatsivertė, gyventojų tarpe įsisiūbavo didis maras, kuris daug jų išnaikino.

Sul. A. P. S.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Kas įsteigė Episkopų Bažnyčią? K. K.

Anglijos karalius Enrikas VIII, negavęs iš popiežiaus divorso nuo savo tikrosios pačios, atplėšė Anglijos Bažnyčią nuo Katalikų ir parlamento aktu pats liko paskelbtas Anglijos Bažnyčios galva.

Politikieriai, kuriems rūpėjo užgrobti Bažnyčios turtus, mielai karaliui pritarė. Taip Anglijoje sutverta nauja bažnyčia ir pavadinta "Anglikoniškoji Bažnyčia."

"Episkopų Bažnyčia" yra šaka Anglikoniškosios.

Ar yra būtinas reikalas daryti viso gyvenimo išpažintį? Mag...na.

Tenka patirti, kad kaip kas keistai supranta viso gyvenimo arba iš viso gyvenimo išpažintį.

Viso gyvenimo išpažintis yra tai išpažinimas nuodėmklausiuvi visų atsimintų nuodėmių nuo kūdikystės metų, iki paskutinės tos dienos, kurioje tas išpažinimas atliekamas. Jei kas pasakytų vieną kitą nuodėmę iš tolimesnio savo praėjusio gyvenimo, tai tas išpažinimas nėra viso gyvenimo išpažintis.

Dabar, ar reikalinga tokia išpažintis? Jei kuris asmuo surastų, kad yra slėpęs per išpažintis nuodėmių ir nėra jų taisyęs; arba jei patirtų, kad nedarė galesties dėl savo nuodėmių, arba neturėjo minties taisytis, nors lūpomis ir žadėjo tai daryti, tuomet jo išpažintys buvo šventvagiškos, nieko nevertos, ir tuomet yra būtinas reikalas atlikti viso gyvenimo išpažintis.

Kuomet yra pamatuotų abejonių apie praėjusio gyvenimo išpažinčių gerumą, kuomet matomi juse įvairūs trūkumai, tuomet reikia daryti viso gyvenimo išpažintis.

Nors vieną, ar du kartu, gyvenime padaryti viso gyvenimo išpažintį yra kiekvienam labai naudinga, nors ir nebūtų tikros priverstinios priežasties tai daryti.

Labai naudinga daryti viso gyvenimo išpažintį, einant į naują pastovų luomą, pasirenkant naują gyvenimo būdą.

Kartais gera atlikti viso gyvenimo išpažintį vien iš pamaldumo, kad labiau nuskaistinus savo sielą ir daugiau atsiteisus Dievui už savo kaltes.

§ 6.

Rytų šalies trijų karalių kelionė.

ĮDOMIOS ŽINELĖS

.... Sakoma, jog nuo tos vietos iš kur atėję trys išminčiai iki Jeruzalės miesto, buvo apie 1,000 arba 1,200 mylių.

.... Kalėdinė eglė pirmą kartą minėta apie metus 1605, mieste Strasbourgh.

.... Privilegija Kalėdų dieną laikyti trejas Mišias pradžioj buvo tiktai Šv. Tėvui.

Šiuo metu įvairiose misijose dirba 10,666 kunigai, 4,972 vienuoliai broliai, 20,360 vienuolių seselių iš Europos ir Amerikos. Be jų dar 5,384 vietiniai kunigai, 2,333 vienuoliai broliai iš vietinių gyventojų, 8,144 vienuolės seselės, 74,127 vietiniai kataketai ir 61,756 vietiniai mokytojai. Taigi iš viso misijose dirba apie 200,000 žmonių. Jiems tenka Kristui gražinti 1,200,000,000 žmonių.

(Kun. Karaliaus Premijuotas Vertimas.)

Vertė Jonas A. Pralėika

“Kristus Vis Gyvena”

(Pabaiga.)

Ištikimi Tikėjimui

Taip kaip Apaštalai, kai matė skirstančią minią ir girdėjo Kristaus liūdną klausimą, “Ar ir jūs mane apleisite?” atsakė didvyrišku tikėjimu, “Kur mes eisime?” Taip ir ištikimas katalikas, protestantų šelpiamas ir netikinčių išjuoktas, vis grįžta prie Kristaus Švč. Sakramente ir su tuo pačiu užsitikinančiu, didvyrišku tikėjimu atsako, “Tu turi amžino gyvenimo žodžius.”

Kristus žinojo, kad Švč. Sakramentas buvo tikėjimo išbandymas, kurį daugelis Jo paties mokinių neišlaikys. O visgi, Jis mylėjo Savo ištikimus tiek, kad prižadėjo jiems Dovanų Dovaną.

Šiomis dienomis žmonės dažnai atsidėję skaito Šv. Raštą, lig ateina prie Eucharistijos prižadėjimo ir prasišalina. Jie negali tikėti aiškiems ir tikriems žodžiams Kristus žinojo, kad tas atsitiks.

VI

Meilė ir Neapykanta

Netikėtina, kad žmonės gali žiūrėti į mūsų Išganytojaus veidą, Jam begyvenant jų tarpe ir, atsikreipti nuo Jo visiškai šalti. Dar keistesnis yra faktas, jog žmonės galėjo Jį matyti ir Jo neapkęsti.

Iš tikrųjų, Jis buvo įkūnytas švelnumas, malonumas, mielaširdystė ir meilė. Jis niekuomet nebuvo žiaurus su žemiausiais nusidėjėliais, nei nekantrus su atkakliausiu, nuobodžiausiu žmogumi. Jis sutiko šiurkštus žodžius ir žiaurų nekentimą su mielaširdingu nusiteikimu.

Jis Gyvas, Ir Jo Priešai Tai Žino

Tautos kyla prieš Kristų ir Jo tiesas ir, kai jos kyla, Šv. Mišios yra jų užpuldinėjimų pirmas objektas. Rusija užgynė Šv. Mišias. Meksika nutildė konsekracijos skambutį, kuris pranešė, kad Kristus ateina į Savo pasaulį. Šv. Mišios buvo laikomos slaptose vietose po prietelišku tamos apsaugojimu. Sena, gadinanti neapykanta, kuri vedė žmones užpulti Anglijos ir Vokietijos katedras, sudaužyti altorius ir sutrinti šventas Ostijas, šiandien gyvena

neva civilizuotame pasaulyje. Seni įstatai prieš Šv. Mišias, kurie privertė airius kunigus atlaikyti Šv. Mišias slaptose vietose, šiandien sovietų komisarai ir Meksikos policijos, vartoja tuos pačius būdus.

Taip ir yra, kad atskirų asmenų privatinės šventvagystės, kurios metas po meto išniekina tabernakulą, baigiasi tautiniais užpuldinėjimais Eucharistinio Kristaus. Bet tuo pačiu būdu, atskirų rašto žinovų neapykanta baigėsi sukilimu visos žydų tautos ir Kristaus prikailimu prie Kryžiaus.

Prie istoriško Kristaus pavidalo meilė ir neapykanta susitiko — Juozapas ir Erodas, Petras ir Kaifas, Jonas ir Judas, Marija ir Erodis. Taip pat gi, prie Eucharistinio Kristaus buriasi tikinčiųjų širdžių meilė ir ištikimybė, ir Jo priešų šaltas netikėjimas ir deganti neapykanta.

VII

Visų Kristus

Kad ir nepaprastas buvo Kristaus asmuo ir darbai, vienok, Jis vis apie Save turėjo tą garbingą prieinamumą, kuris pažymi didžiumą tikrai aukštų vyrų. Jis lengvai ir naturališkai dalyvavo žmonių paprastuose džiaugsmuose. Jis dalinosi žmonių bendrais rūpesčiais ir kentėjimais.

Toki įvykiai, kaip garbingas persimainymas arba ant vandens vaikščiojimas buvo gana reti Jo gyvenime. Paprastai, Jis keliaudavo tykiais keliais, gyvendamas žmonių gyvenimą. Jis jautėsi namie esant jų triobose arba jų žvejonės laiveluose; jų pašilinksminimuose ir jų gyvenimo ratelyje.

Visukuo Visiems

Tie 30 metai, kurie bėgo prieš Jo viešąjį darbą, buvo be jokių atsitikimų. Ir per visus garbingus, minėtinus mėnesius Jo viešo darbo, Jis nei vienoje valandėlėje neatsiskyrė nuo liaudies. Grašinantis Kalvarijos šešėlis neuždarė Jo akis nuo paprastos mirties skausmo. Faktas, kad Jis turėjo pasaulį atpirkti Jam vistiek paliko laiko mąstyti apie mažus vaikelius. Nevainikuotas karalius Savo žmonių, Jis turėjo dalį

1085259

jų prastame, naturališkame gyvenime, atsi-
žiūrėjo į jų džiaugsmus ir nuliūdumus ir į
jų gilią reikšmę su kilnaus žmogaus supra-
timu.

Jis noriai skubinosi prie bent kuriuo
ligonio kambario, kaip Jis ėjo prie Jo vy-
riausio Apaštalo uošvės, Jis neklausinėjo
ar ligonis buvo turtingas ar beturtis, nė
ar ligos kambarys buvo grintelėje ar palo-
cuose. Jis taip noriai skubinosi prie jauno
tarno mirties lovos, kaip ir prie valdovo
dukterės lovos.

Visų Priimtās

Visi namai, rodėsi, priėmė Jį. Jis įei-
na Zacharėjaus troboje, visiškai nepažis-
tamas. Peržengdamas Marijos ir Mortos
slenkstį, Jis tampa tame namelyje kaip šei-
mynos narys.

Jis sėdėjo prie sudraskytų tinklų ir
kalbėjosi su Petru, seno žvejo linksmumui.
Jis suprato kalbą ir mintis mažų vaikelių,
kurie spietėsi prie Jo.

Jis valgė prastą, tvirtą, darbininko
maistą — duonos, žuvies ir nevirtus grū-
dus, surinktus pievose pro kurias eidavo.
Jis dėvėjo neapdirbtus rūbus ir namų dar-
bo batelius.

Jis turėjo viso ko, ne tik supratimą,
bet tikrai dalinosi Savo žmonių prastu gy-
venimu, jų užsiėmimu, nuliūdumu ir džiaug-
smu. Jis vedė prastą gyvenimą.

Šaltos Sienos

Jansenizmas pamiršo Istorisko Kris-
taus prieinamumą, kai bandė apie Švč. Eu-
charistiją pastatyti šaltas formališkos ir
baimingos pagarbos užtvaras. Jis negalėjo
įsivaizdinti Kristų gyvenantį prastų žmo-
nių tarpe, ir mylinti jų paprastą, tikrą gy-
venimą. Šv. Komunija nebuvo prastam
žmogui. Ji turėjo būti sulaikyta nuo pa-
prastų žmonių ir rezervuota tiems, kurie
verti kanonizacijos.

Visai kitoks buvo noras senovės Kris-
taus, arba noras Kristaus Švč. Sakramen-
te. Iš altoriaus, kaip iš Jo prasto namelio
Nazarete, Jis išeina pasidalinti kiekvieną
žmonijos bendrą džiaugsmą ir liūdesį.

Visuomet Užinteresuota

Jaunavedžių pora (jis nuo savo dar-
bo suolo, ji iš savo virtuvės, o abu pakelti

virš paprastų džiaugsmų savo vestuvių die-
noje) įeina į šventinyčią. Kristus žiūri į
juos su tuo pačiu meilingu pagyrimu, kurį
Jis suteikė neturtingiems Kannos jaunave-
džiams, kuriems neištekė vynu savo sve-
čiams. Ir vėl, Jis kaip numylėtasis sve-
čias, pagerbia jų didį, bendrą džiaugsmą
savo pribuvimu. Jie pradeda savo vedusių
gyvenimą su Juo pribuvimu vestuvių Šv.
Mišiose.

Bendras mirties nuliūdimas atveda šei-
mą, nešančią brangiojo lavoną prie alto-
riaus. Su pasigailėjimu Kristus veizi ant
jų. Kaip didis suramintojas Jis aukojasi
už juos mirusiojo šv. Mišiose ir suteikia jų
liūdnums širdims tokį suraminimą, kuris te-
gali suraminti širdies skausmo bangas.

Paprasti dalykai sudaro devynias de-
šimts devynis nuosimčius mūsų pačių gyve-
nimo, ir būtų baisu manyti, jog Kristus ne-
siinteresuojasi jais. Bet, mes žinome, kad
Jis interesuojasi. Mes žinome, kad gaiime
klūpoti prieš Jį tabernakule ir, galime kal-
bėti ką norime, tas Kristus, kuris kalbėjo
apie tinklus ir žuvis su Petru, garstyčių
grūdus ir oro ženklus su ūkininkais, kuris
interesavosi lauko lelijomis, jaučiais, dan-
gaus sparnuočiais, girnakmenimis, užveizdė-
jais ir jų reikalais, kareiviais einančiais ka-
ran, moterimis varguose, keleiviais ir namie
sėdinčiais, taip pat ir interesuosis mumis.

Moterys papasakoja Jam apie dienos
darbus ir apie rytojaus džiaugsmus ir vil-
tis, jų rūpesčius dėl sūnų ir troškimus dėl
dukterų. Vaikeliai gali bruzdėti eilėmis ir
žinoti, kad nors ir kalba menkus daiktus ne-
aiškiais sakiniais, vienok, taip pat Jam kal-
bėjo vaikeliai, kai Jis juos priglaudė prie
Savo Švč. Širdies.

VIII

Jis Vis Mokina

Kai Kristus norėjo mokinti žmones, Jis
visuomet užlipdavo ant kalnelio, nuo ku-
rio Jis galėjo matyti visus žmones ir duo-
ti jiems žinoti, kad Jis stovi jų akivaiz-
doje.

Jis skelbė Savo svarbiausius pamokini-
mus nuo kalno, ir paskutiniai žodžiai Jo
gyvenimo, tie galingi Didžiojo Penktadie-
nio pranešimai, buvo skelbti nuo pasaulio

iškalbingiausios sakyklos, Kryžiaus užkelto ant Kalvarijos.

Pakeltas virš Savo klausytojų, kur Jis galėjo juos matyti, o jie Jį, Jis skelbė nuostabias pamokas, kad skleistis yra galingi, kad silpni stiprūs, kad neturtas tikriausias turtas kad romūs bus pasekmingi, kad garstyčių grūdelis išauga į didį medį, kad Dievo akis yra pakreipta ant visų su tėvišku rūpestingumu.

Darbai Kalba

Nors galingai Jis kalbėjo, bet tikras pamokinimas buvo, iš tikro, ne žodžiuose. Jo tęsiantis pamokinimas buvo Jo paties gyvenimo pavyzdys. Žmonės į Jį pažvelgę jautė, kad žodžiai nebuvo reikalingi. Jie žiūrėjo Jo akyse išmokti meilės vertę. Jie matė Jį keliantį Magdaleną, ir nuėjo atleisti savo priešams.

Nes Jis vienas iš visų mokytojų, gyvena pagal mokslą, kurį skelbė, ir davė, visuose Savo gyvenimo darbuose, pamokinimus, kurie permainė pasaulį. Jo tikra pamoka buvo Jo gyvenimas, o ne pamokinimai.

Taigi, jei Jis būtų tyliai sėdėjęs virš laukiančios minios, jau Jo pamokslas būtų buvęs pasakytas. Jo ypatingumas ir darbai kalbėjo iškalbingiau negu koks pamokslas.

Altoriaus Kalnelis

Ar tai būtų išsvajota sakyti, kad Eucharistinis Kristus užveina ant kalno ir iškalbingai mokina pasaulį? Ar keista manyti, jėgai tie pamokinimai, kuriuos Kristus skelbė, yra skelbiami ir kartojami nuo altoriaus?

Abu suklaupkime, ir iš savo vietų prie altoriaus pažvelgkime į Kristų mokinantį, nors ir negirdėsime Jo žodžių.

Palaiminimas prasidėjo ir Kristus monstrancijoje yra Savo kunigo dievobaimingose rankose užkeliamas. Nuo kalno, kuriuo yra altorius, Kristus žiūri į mus ir, kaip minia, kuri susirinko pakalnėje, mes nulenkiamo galvas pagarboje, ir vėl žiūrime, klausydamį ką Jis mums pasakys.

Jis Pakartoja

“Palaiminti skaisčios širdies...” Skaistus, beveik permatomas Ostijos baltu-

mas pridėtas prie ugnies apšvarinto aukso monstrancijos; tai yra nesuteptų duona, skausmas nesutepto Kristaus kūnas, mums duotas, kad per tą glaudų susijungimą su Jo nekaltu kūnu, mūsų pačių kūnai išsaugotų nuo geidulingo pasaulio. Baltumas, auksas, skausmas, nesuteptas kūnas, viskas išreikštas Ostijėlės skritulėlyje.

“Palaiminti neturtėliai...” Kas taip neturtingas kaip duonos dalelė, kurią Kristus išsirinko priedanga Savo gyvo buvimo? Nazareto daididė buvo neturtingas, bet ne toks neturtingas išvaizdoje kaip Kristus pasislėpęs pavidale paprasčiausio neturtingų žmonių valgio.

Stiprūs Romieji

“Palaiminti romūs...” Romūs? Jis toks romus Švč. Sakramente, kad Jis visiškai pasiduoda Save Savo kunigų įsakymams. Jų žodžiais Jis nužengia ant altoriaus ir gyvena tamsiame tabernakule. Kartu su jais Jis eina aplankyti sergančius ir mirštančius. Kai Eucharistinis Kongresas renkasi, ne viena šalis, o visas civiliztuotas pasaulis renkasi pagarbinti Romų Kristų, paslėptą Savo Ostijoje.

“Garstyčių grūdelis...” Aptemusiam kambarėlyje saujelė nusigandusių vyrų renkasi apie jų Vadą. Iškilmingi žodžiai ištarti, kuriuos susjirkusieji neaiškiai supranta — prižadėjimas Kūno valgymui ir Kraujo gėrimui, Eucharistijos dovana. Dvidešimtis šimtmečių praėina, per visą pasaulį galingos katedros kelia savo altorius prie Eucharistinio Dievo, nesuskaitomos koplyčios apie save renka mokslo namus, meilės centrus, ištisas civilizacijas; nešami altoriai toliau ir toliau pagonizmo viduryje; milijonai klaupia tikėjime ir maldoje; Dievo Bažnyčia sukasi apie Ostiją, žinodama, kad iš to centro išeina jos gyvybė, tvirtumas ir drąsumas. Garstyčių grūdas į tvirtą medį! — koks menkas prilyginimas, palyginant su tuom, kas išeina iš mažosios Ostijos!

Dovanokite

“Palaiminti mielaširdingi...” Kas toks mielaširdingas, kaip Kristus pasislėpęs Eucharistinėse priedangose? Švelnus silpniems, skubus gelbėti svirnuojantiems, kan-

trus tiems, kurie Jį priima ir išsiblaškę nusikreipia, malonus atsikartojančiui nusidėjeliui, trokštantis pribūti prie ligonių, meilus susirūpinusiai motinai, stiprinantis varginamajam jaunimui.

“Atleisk mums, kaip mes atleidžiame...” Vakar prie altoriaus prisiartino pagarsėjęs nusidėjėlis. Ilgus metus jis kovojo prieš Dievą. Jis nekeitė Jo su gliausia asmeniška neapykanta ir susitėpė savo rankas nukryžiuoto Kristaus kraujuose. Tada atgailojantis klūpojo prašydamas pasigailėjimo ir atleidimo, ir kėlėsi matyti Eucharistinį Kristų ateinantį su pilnu atleidimu, užimti savo vietą toje širdyje, kuri neseniai buvo Jo karčiausio priešo nuosavybė. Pilnas dovanojimas — užmiršimas ir atleidimas nuo sunkiausių prasižengimų. Ostija laukianti to momento kai nusidėjėlis grįš prašyti atleidimo, kurį Kristus noriai teikia.

Taigi, nuo kalno, kuris yra monstancija, Kristus kalba pasauliui. Ir vėl Jis kartuoja pamokinius Savo pamokslų.

Tas, kuris laksto, negalės skaityti. Tas, kuris sėdi ar klūpoja prie Kristaus kojų, kalbančio nuo altoriaus, girdi kartojamą su nauju ir stebėtinu reikšmingumu tuos pranešimus, kuriuos Kristus teikė savo numylėtiems draugams.

IX

Kalvarija Vis Tęsiasi

Kristus kybojo ant Savo Aukos Kryžiaus. Nesulaikytoms upėms Jo kraujas nepaliaujančiai tekėjo kol Jo kūnas kybojo išbalęs ir išblyškęs. Kareivio jėtis paleido paskutinį silpną varvėsį. Paskutinis Jo kraujo lašas pralietas už žmoniją.

Simboliškas Dievo Avinėlis viską paaukojo už mūsų nuodėmes. Kentėtojas, nešantis ne Savo nuodėmes, o žmonijos, buvo nuvestas į mirtį. Lašas po lašo, Jo kraujas išleistas iš Jo Kūno, pilnas ir bausis atmokėjimas kuris mus atpirko iš pikto galybės ir atlygino Dievui kaltąją skolą. Išdavimas atlygintas, teisybė užganėdinta, brangiausių krauju miršančio Išganytojaus.

Keturios Upės

Tie kraujo upeliai, tekanti iš Kristaus kojų ir rankų ir šono, ir iš Jo galvos ir

pečių, kaip rojaus upės, tekėjo į keturias puses. Beveik galima sakyti, kad tekėjo per keturius pasaulius.

Viena upė veržėsi per pragaro vartus amžinai užgesinti dalį ugnies, uždegtos visos žmonijos sunaikinimui.

Kita upė bėgo skaistyklon, ir Dievo meilės deganti kaliniai suklaupė prie jos, apsiplėvė joje, ir kėlėsi į visišką džiaugsmą ir sveikatą.

Kita upė tekėjo prie pat Tėvo sosto ir amžinai nunešė galingu užliejimu Dievo rūstybę.

Ketvirtoji upė nuolatai tekėjo per pasaulį. Ant jos krantų kilo bažnyčios, ir vienuolijos, ir ligonbučiai, ir miestai. Nusidėjėliai suklaupė prie jos, joje apsiplėvė nuodėmių suteptas rankas, ir pasikėlė balti kaip balčiausias sniegas. Nekalti iš tos upės gėrė nekalčiausio Kristaus tyrią tvirtybę savo kūnuose. Kankiniai linksmi maišė savo kraują su upės krauju, Jį pagerbti jie mirė kaip jų Atpirkėjas.

Kaip kad žmonija visuomet stato savo didžiausius miestus prie pasaulio upių, taip visa Krikščionija koncentruojasi ir stato ant kranto nesibaigianios Kristaus Kraujo upės, kurios bėga į amžiną jūrą.

Kraujas Vėl Teka

Kunigas nusilenkia ir ištaria konsekruojančius žodžius. Kai jis taip daro, Kristaus tikras prižadėjimas išsipildo ir, kunigas iškelia ant aukšto Išganytojo Kūną. Ant kieliko jis ištaria žodžius tartus Paskutinėje Vakarieneje, ir virš savo galvos, ir suklaupusių žmonių galvų, jis iškelia Kraują, Kuris buvo išlietas žmonijos atpirkimui.

Ir vėl stebūklingoje Šv. Mišių Aukoje, Išganytojo Kraujas atskirioje konsekracijoje yra slaptingai atskirtas nuo Jo Kūno. Vėl Ostija, kuri yra Jo Kūnas, pakelta, balta ir permatoma, kaip kūnas netekęs kraujo, ir virš žmonijos galvų, Kraujas kuris pašvenčia pasaulį išliejamas šioje aukoje.

Šv. Mišiose Kalvarija pergyventa. Didis įvykis, prie kurio visas Kristaus gyvenimas ėjo nesulaikoma jėga, pakartotas Kristaus įsakymu kai, mistiškai, kūnas su-

laužytas ir kraujas išlietas už nuodėmių atleidimą.

Keturiems Pasauliams

Iš Šv. Mišių vėl teka Jo Kraujo upės per keturis pasaulius.

Skaistykloje kantrūs kentėtojai lankia konsekracijos momento, žinodami, kad Išganytojo kraujas vėl tekės per jų kalėjimą, pakol ant jo gaivinančios, smarkiai bėgančios sriovės jie bus nunešti Dievo akvaizdos šviesoje.

Amžinas Tėvas mato brangiausio Kraujo upę tekančią prie Jo sosto ir užganėdintas, kad ji amžinai nuneša nedėkingų vaikelių nuodėmes ir Jo paties rūstybę.

O žmonija? Kas gali pasakyti ką ta Jo kraujo upė, tekanti nuo Šv. Mišių konsekracijos, reiškia visam pasauliui? Dabar, kaip ir nuo Kalvarijos tekėjo, bažnyčios statomos prie jos, meilė žydi ant jos krantų, nekaltieji semia savo skaistumą iš jos sriovės, nusidėjėliai nusiplauja savo nuodėmes, kankiniai semia tvirtybės išlieti savo kraują, visa civilizacija eina prie jos. Šv. Mišios yra viso pasaulio dvasinio gyvenimo šaltinis.

Kiek reikšmės Kristaus gyvenimas turėjo žmonijai, Jis pats žinojo, kad Jis gyvena vien tik mirti. Rodosi, kad Jis su dievišku nekantrumu skubinosi prie kraujo krikšto, kuriuomi Jis buvo apkrikštytas. Jis žiūrėjo pro visus Jo gyvenimo įvykius į tą brangų momentą, kada Jis galės atiduoti Savo gyvenimą už Savo prietelius, užganėdinti Jo Tėvo teisingumą už piktybes, kurios išjuokė Jį, ir atpirkti Savo broliams gimtines teises, kurias jie išėikvojo.

Šv. Mišios Yra Kalvarija

Todel, kad ir Kristaus pribuvimas tabernakule yra svarbus, ir neatsižūrint koks įstatymas yra supratimas kad diena iš dienos Jis pergyvena po mūsų akių visus įvykius Jo kūniško gyvenimo, tikras tikslas Jo tęsančio gyvenimo mūsų tarpe yra Šv. Mišios, slaptinga Kalvarijos nuolatos pakartota auka, kad Jo kraujo upės nepaliumtų tekėjusios per keturis pasaulius ir, kad vyrai ir moterys gali suklaupiti, ne vėną sykį istorijoje, o kiekvieną dieną po Auksos, už juos atnašaujamos.

Kristus vis gyvena Tabernakule. Bet Kristus Šv. Mišiose yra Kalvarijos Kristus.

MARYKNOLL, N. Y. — Filipinų salos yra katalikiškas kraštas. Nežiūrint to, tenai yra apie 3 milijonai nekatalikų. Filipinai skaito apie 13 milijonų gyventojų ir iš jų apie 10 milijonų yra katalikai.

Kelių milijonų nekatalikų atvertimui reikalinga daug misionierių. Patiems katalikams reikalingas didesnis kunigų skaičius. Šiandien ten yra tik apie 1,300 katalikų kunigų. Jie nieku būdu negali aptarnauti 10 milijonų katalikų.

Amerika įvedė valstybines mokyklas Filipinuose ir per jas skleidžiama prieškatalikiška dvasia. Šios mokyklos ir toliau bus paliktos taip, kaip jos yra, o katalikiškų mokyklų salose visiškai mažas skaičius.

Suprantama, ateityje viešųjų mokyklų mokslo programa bus pakeista. Bet ims laiko.

Tad Filipinams šiaandien reikalingi katalikų misionieriai ir tai ne mažas jų skaičius.

MALDAKNYGĖ IR BAŽNYTINIŲ PAMALDŲ VADOVELIS

Ši nauja maldaknygė yra nedidelė, 256 pusl., gražiai išleista, patogi neštis, talpina visas reikalingiausias maldas, litanijas ir giesmes. Pagamino Lietuvių Kunigų Draugija, pamaldų subrendinimui visose lietuvių bažnyčiose Amerikoje. Išleido Tėvų Marijonų Vienuolija.

Kainą audekliniais viršais 65c.; paaukuotais kraštais 75c.; odiniais viršeliais \$1.25. Užsakymus siųsti adresu:

"DRAUGO" KNYGYNAS

2334 So. Oakley Avenue,
Chicago, Illinois.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia idėti 5c kra-
sos ženkleli atsakymui

KAS GIRDĖT MARIANAPOLY

Kiekvienas studentas, užbaigęs kvotimus, jaučiasi lig akmuo nusirito nuo krūtinės. Mūsų studentai, per 8 dienas prakaityavo, abėjojo, įsijuošę dirbo, kad galėtų parvežti tėvams kaipo Kalėdinę dovaną visą eilę gražių pažymių moksle. Tokia dovana tėvams yra maloniausia, nes jie žino kad jų sunkiai uždirbti centai neina velni. Todėl pasibaigus kvotimams, visi studentai išvyko namo kalėdinėms atostogoms. Per atostogas Marianapoliečiai galės atgauti visas savo išnaudotas spėkas ir, jau baigusis atostogoms, galės pradėti naujus mokslus su atgaivintomis spėkomis ir pilni energijos.

KALĖDŲ IŠVAKARĖSE:—

Išvykus visiems studentams atostogoms, Marianapolyj pasiliko keliolika studentų, kurie neturėjo galimybės išvykti namo atostogų, nes pertoli yra nuo namų. Tai Marianapoly šiuo laiku yra viena didelė linksma lietuviška šeima. Iš viso turime dvyliką studentų, ir visi rengiasi kaip namie kad šeima rengiasi Kalėdoms labiausiai Kūčioms, tai taip ir Marianapoly. Vieni puošia dabina eglaites, antri taiso praktėlę koplyčioje, o kiti švarina namus. Kalėdų išvakarėse visi iš likusių pilni lietuviškos dvasios, kur tik neisi per kambarius, visur gali girdėti linksmus juoko pilnus balsus. Ant kiekvieno iš dvylikos apaštalių rasi veidus pilnus šypsenos ir ta šypsena gali sužavėti tokį žmogų, kuris dar nėra turėjęs per visą savo gyvenimą linksmos valandėlės ir tokį, kuris nežino ką reiškia būti linksmu.

Kūčių naktį prieš vakarienę šios šeimos tėvas gerb. kun. Navickas sukalbėjo maldą ir tarė keletą žodžių. Išaiškino mums kaip senovės lietuviai šventė Kūčias ir kaip visi lietuviai katalikai dabar prisilauko tos šventos tradicijos. Vėliau studentai lauždami šventą duoną, sveikino kits kitą, linkėdami linksmų šv. Kalėdų.

GAUDEAMUS:—

Nors ne visi studentai dalyvavo šiame Gaudeamuse, bet visvien jisai labai pasisekė. Kiekvienas studentas atliko savo darbą kuo geriausiai, kad palinksminus susi-

rinkusius. Programa susidėjo iš įvairių eilių, dainų, juokų ir prakaitų. Stud. Grafas buvo Kalėdinio vakarėlio vedėjas ir savo puikiu humoru visus linksmino. Toliau sekė eilių deklamavimas, kurias gražiai deklamavo stud. Abromaitis, Čėsna ir Kulikauskas. Paskui girdėjome gražius balsus Bambalo, Grafo, Benzino ir Bujos. Stud. Saplys sužavėjo visus savo solo "Rožančius." Stud. Šimutis palinksmino visus savo gražiu piano skambinimu skambindamas kelias gražias lietuviškas dainas studentams Bambalui ir Sapliui pritariant. Marčiulionis paskaitė neilgą paskaitą, vertindamas Kalėdų šventės prasmę. Baigiantis programai netikėtai pas mus atvažiavo Kalėdų Dėdukas, jau senai namiškių ir studentų laukiamas. Kalėdų Dėdukas buvo lietuvis ir todėl kaip visi lietuviai taip ir jis atsiprašė, kad nesilaikė savo žodžio ir todėl atvyko su dvigubomis dovanomis. Patsai Santa nors ir senas bet visvien jisai buvo pilnas jaunos energijos, visur šokinėjo ir mokėjo palinksminti susirinkusius, jojo laukiančius. Ligšiolei Santa išlaikė savo prižadą, kad jisai kiekvieną metą per Kalėdas atvyks į Marianapolį atlyginti studentams už jų darbą moksle.

NAUJI METAI:—

Per Naujus Metus visi daro įvairių įvairiausias rezoliucijas, todėl ir kolegijoje studentai daro savo rezoliucijas; vieni prižada stropiai imtis prie mokslo ir todėl pradėdant Naujus Metus Mokslo jie žada mokyti visoms savo jėgomis. Kiti studentai — rašyti straipsnius į lietuviškus laikraščius. Todėl aš norėčiau kai kuriems patarti kelias rezoliucijas, kurias aš norėčiau kad Jūs padarytumėte. Viena tai yra, kad visi "Draugo" skaitytojai mėgintumėt gauti po kelis naujus skaitytojus. Antra bus, kad visi "Laivo" Rėmėjai mėgintumėt gauti naujų narių savo Rėmėjų Skyriuose ir tuo pačiu laiku padaugintumėt prenumeras "Laivui."

DIENYNAS:—

Gruodžio 18 d. — Atvyko didž. gerb. kun. J. J. Jakaitis, Provincijolas savo metine vizita.

Gruodžio 20. — Kun. J. Vaškevičius išvažiavo į Philadelphia, kad pagelbėtų Šv. Andriejaus parapijos klebonui Kalėdų švenčių tēse ir duotų noveną į Šv. Teresę.

Gruodžio 21. — Atėjo ta visų studentų didžiai laukiama diena! Prasadėjo atostogos. Atvažiavo daugumos studentų tėvai, kad namo parsivežtų savo sūnus.

— Kun. A. Švedas išvažiavo į Montreal, Kanada, padėti su dvasine pagalba klebonui švenčių metu.

Gruodžio 23. — Gerb. kun. J. J. Jakaitis išvažiavo į Lowell, Mass., per Kalėdines šventes pagelbėti kun. Strakauską, vietinį kleboną.

— Kun. J. Wosylus — į New Britain, Conn.

— Kun. A. Būblys — į New York, New York.

— Kun. Čižauskas — į Šv. Kazimiero par., Worcester, Mass.

Pereitą savaitę Kolegiją aplankė studentų tėvai iš įvairių miestų; kun. J. Vaitekūnas, Providence, R. I.; kun. P. Virmauskis, Boston, Mass.

VATIKANAS. — Įvykusioje Popiežiaus viešojaj konsistorijoje priimta 20 naujų narių kardinolų kolegijon. 16 naujų kardinolų prisiekdinta ir iš Šventojo Tėvo rankų jie priėmė kardinoliškas biretas.

Kiti 4 nauji kardinolai yra nuncijai. Biretos pasiūstos jiems per specialus pasiuntinius. Tų kraštų prezidentai įteiks jiems biretas jų nuncijose.

Viešoji konsistorija įvyko Šv. Petro bazilikoje, kurioje susirinko daugiau kaip 20,000 tikinčiųjų. Nauji kardinolai padarė išpažinimo aktą priešais Šv. Petro ir Šv. Povylo karstus.

Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI bazilikon atlydėtas sėdįs kilnojamame soste.

“Kas nors priima vieną tokį kūdikį mano vardu tas mane (Jėzų) priima.” (Mato XVIII, 5).

Kas laimėja savo gyvybę, praras ją, ir kas dėl manęs prapuldytų savo gyvybę, ras ją. (Mato X, 39).

Lietuvoje

MARIJAMPOLĖ. — Artinantis žiemai ir šalčiams, “Žiburio” draugija ėmė gyvai rūpintis vargšų būkle. Turint galvoje, kad miesto savivaldybė ir “Žiburio” dr-ja neturi lėšų visiems vargšams aprūpinti, imtasi kitų priemonių. Sušaukė susirinkimą, kuriame dalyvavo 35 ponios ir tuo reikalu nutarė: prašyti valdininkų, laisvos profesijos ponų bei namų savininkų nuo lapkr. mėn. beturčiams aukoti po 1% savo algos ar pelno. Kol nuošimčiai pradės eiti, prašyti miesto ponų, kad aukotų bent po 3 lt. Tam tikslui išrinktas komitetas iš penkių asmenų, būtent: K. Pimpinės, Z. Civinskienės, H. Lekelienės, U. Litinskienės ir M. Giedrienės. Komiteto tikslas priiminėti aukas, jas paskirstyti pavargėliams ir imtis naujų priemonių beturčių būklei pagerinti. Bendrai, “Žiburio” dr-ja yra visuomet gyvai susirūpinusi vargšų šelpimu ir turi nemaža sau talkininkų ir jautrios Marijampolės šviesuomenės.

LANKĖSI PROFESORIUS IŠ KAUNO SU PASKAITOMIS

Marijampolė turėjo du profesorius paskaitininkus iš Kauno: prof. Dovydaitį ir prof. Pakštą. Pastarasis skaitė paskaitą R. J. berniukų gimnazijoje apie Abisiją. Prof. Dovydaitis laikė paskaitą Vyrų Katalikų Sąjungai marijonų salėje. Garsusis ir populiariusis paskaitininkas neapvykę susirinkusių. Davė tikrai brandžių ir svarių minčių. “Religija, sako kažkas, girdi, esąs privatus dalykas! Kad tu, išėjęs į gatvę, galėsi nusišpauti ar nusišnypšti, tai bus tikrai tavo privatus dalykas, bet ir tai dar žiūrėti, kad kam nepataikytum. Reiškia, ir tokie net daiktai nėra privatus dalykas, bet susiję su atsižiūrėjimu į kitus, kad užgautas artimas. Bet ne taip su religija. Ji nėra privatiškas dalykas, bet susijęs su kitų nepiktinimu... Kas būtų, jei kas imtų sakyti, kad įsakymas “Nevok” yra privatiškas mano dalykas ir imtų elgtis pagal privatišką naudą—vogti, kada jam patinka. Kaip klaidinga yra sakyti, kad teisės mokslas yra privatiškas dalykas, taip dar negudriau sakyti, kad religija yra privatiškas daiktas...”

Katalikų Pasaulyje

BETLIEJUS, Šventoji Žemė. — Kaip kas metai, taip ir šįmet Kūčių vakarą, ir per naktį ir Kalėdų dieną vyko iškilmės Gimimo bažnyčioje.

Gausingi būriai maldininkų krikščionių iš įvairių pasaulio dalių su giliausiu susikaupimu meldėsi toje vietoje, kur prieš porą tūkstančių metų gimė pasaulio Išganytojas.

Pasiskirstę grupėmis maldininkai giedojo Kalėdų giesmes.

VATIKANAS. — Kūčių vakarą 34 kardinolai sveikino Popiežių Pijų XI su Kalėdų švente.

Šventasis Tėvas reiškė gilaus apgailėjimo dėl siaučiančio karo ir, abelnai, dėl gyvuojančios neramybės visam pasauly. Sakė, kad ramybės sulaukimo viltis neišsipildė, tačiau nereikia nusiminti. Tai tokia Dievo valia. Dievas grąžins ramybę, kai žmonija bus to verta.

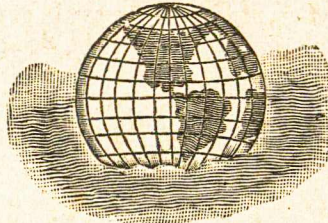
Didžiai apgailėjo katalikų persekiojimus Rusijoje, Meksikoje ir Vokietijoje. Sakė, kad tie persekiojimai baigsis Bažnyčios triumfu, kadangi Bažnyčia nenugalima. Kaip tokia visados susiduria su atkakliais priešais.

Popiežius išleido encikliką apie kunigystę. Encikliką išleido ryšium su nauju kardinolų paskyrimu.

DETROIT, Mich. — Kun. C. E. Coughlin per radiją pareiškė, kad Townsend planas — mokėti po 200 dolerių pensijos kas mėnesį sukakusiems 60 metų amžiaus piliečiams, kraštui neįmanomas, kadangi vyriausybė negalėtų sukelti kas mėnesį 1,600,000,000 dol. reikalingą fondą.

Nežiūrint to, Townsend planas principe yra geras ir negali būt peikiamas, sako kun. Coughlin.

Kun. Coughlin kviečia Townsend plano rėmėjus, kad jie šį kartą prisidėtų prie jo organizacijos National Union for Social Justice, kad bendromis pajėgomis panaikintų krašte tarptautinių bankininkų vyravimą.

MEXICO CITY. — Iš Guadalajara arkivyskupijos ofiso paskelbta, kad arkivyskupas Orozco gavo palankų prezidento Cardenaso atsakymą.

Arkivyskupas neseniai grįžo iš ištrėmimo ir kreipėsi pas prezidentą, kad jam, arkivyskupui, būtų leista įsiregistruoti kai paprastam kunigui, kad galėtų eiti kunigiškas pareigas savo rezidencijoje.

INDIJA. — Kunigas lietuvis Juozas Gustas Shillongoje, Indijoje, yra anglų gimnazijos kapelionu ir kartu studijuoja sanskritų kalbą. Čia gimnazijoje sanskritų kalba yra privalomas dalykas. Šiame mieste dar yra kitas lietuvis kun. Jonas Svirnelis, kuris katalikybę platina tarp vietos kaimo gyventojų.

VATIKANAS. — Pasaulio katalikų spaudos parodos rengimo komitetas nusprendė prie baigtų statyti parodai rūmų pristatyti dar vieną specialų paviljoną, skiriamą mokslo apžvalgai ir aukštesniosios kultūros katalikų įstaigų išleistiems spauzdiniams.

Katalikų spaudos paroda bus atidaryta ateinančiais metais nuo balandžio iki spalio mėn.

MEXICO CITY. — Sonora valstybėje paskleistas Sonora vyskupijos generalvikaro kun. Martino Portola pasirašytas aplinkraštis, kuriuo nuginčijamos kalbos, kad būk vyskupas Juan Navarrete užsiimęs priešvalstybiniais aktyvumais prieš Meksikos vyriausybę ir Sonora valstybę. Aplinkraščių pareiškama, kad tas yra melas, kad vyskupas turi kokį sąryšį su sąjudžiu šioje valstybėje.

Gen. Rios Zertuche, penktojo zono karo vadas, iškelė šį kaltinimą prieš vyskupą Navarrete.

EL PASO, Tex. — Buvęs U. S. vidaus reikalų departamento sekretorius A. B. Fall apkrikštytas ir priimtas Katalikų Bažnyčiai.

1085259

